

Szósta rocznica śmierci Jana Pawła II

Spontanicznie, bez przymusu

tekst

Ks. WITOLD LESNER

redaktor wydania

Data 10 kwietnia 2010 r. na trwałe wpisała się w najnowszą historię Polski. Niestety tragicznie. Mija rok od smoleńskiej katastrofy i śmierci urzędującego prezydenta oraz innych 95 osób z elit politycznych, wojskowych i społecznych. Powstały już pomniki, w Głogowie czy płyta pamiątkowa w Gorzowie (s. VI), ale musimy zapytać o to, co zmieniło się w nas. Wiele osób jest rozgoryczonych zaprzepaszczonej szansą pojednania, ale dla innych faktycznie był to czas przemiany i konkretnych postanowień (s. IV-V). Jak Ty uczysz pamięć tych, którzy zginęli?

– **Ojciec Święty chce być obecny w nas poprzez naszą postugę, nasze świadectwo i nasz trud ewangelizacyjny**
– mówił bp Stefan Regmunt 2 kwietnia w Głogowie.

KRZYSZTOF KRÓL

Jak co roku tłumy gorzowian uczciły rocznicę śmierci Papieża Polaka. Wszyscy dziękowali też za decyzję o beatyfikacji

Białe marsze, czuwania, nabożeństwa, koncerty, wieczornice – w największych miastach i tych małych miejscowościach uczczono rocznicę śmierci Jana Pawła II. W Głogowie był koncert w wykonaniu Orkiestry Kameralnej Filharmonii Dolnośląskiej „Classic Modern”, a potem Msza św. pod przewodnictwem bp Stefana Regmunta w kościele Miłosierdzia Bożego. Z kolei zielonogórzanie spotkali się na Mszy św. w kościele Ducha Świętego, a potem pod pomnikiem Jana Pawła II złożyli kwiaty. Wieczorem w kościele św.

Alberta Chmielowskiego odbył się specjalny koncert. Wystąpił zespół Cantores Viridimontani pod dyktando Jerzego Markiewicza.

Natomiast w Gorzowie Wlkp. już po raz szósty spod katedry wyruszył biały marsz. Pierwszy raz marsz przeszedł spontanicznie ulicami miasta po śmierci Jana Pawła II. – Jesteśmy świadkami przeróżnych marszów. Kiedyś przymuszano nas do pochodów 1-majowych, a dziś ludzie spontanicznie chcą zama-

nifestować to, co czują – zauważa proboszcz katedry ks. Zbigniew Samociak. Na marsz, jak co roku, przysłała Małgorzata Dominiak z parafii Trójcy Świętej. Wraz z mężem niosła transparent ze słowami Jana Pawła II: „Rodzina Bogiem silna staje się siłą człowieka i całego narodu”. – Chcemy to hasło wcielać w życie – zapewnia. Na zakończenie marszu Mszę św. na Wzgórzu Papieskim przy kościele Pierwszych Męczenników Polski odprawił bp Paweł Socha. **kk**

Wstuchana w Słowo

KRZYSZTOF KRÓL

GORZÓW WLKP., 2 KWIECIEŃ. – Czytanie Pisma Świętego dają mi siłę do codziennego życia – zapewnia prawniczka Katarzyna Bąk

Zmiłuj się, Boże, nade mną w „łaskawości swojej, w ogromie swej miłości zgładź moją nieprawość, obmyj mnie zupełnie z mojej winy i oczyść mnie z grzechu mojego” – tekst Psalmu 51 towarzyszy Katarzynie Bąk z Gorzowa Wlkp. szczególnie w okresie Wielkiego Postu. – To dla mnie czas wyciszenia w którym bardziej doświadczam prawdy o śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa. To także czas oczyszczenia poprzez rezygnację z przyjemności – zapewnia Katarzyna Bąk, przewodnicząca Katolickiego Stowarzyszenia św. Tytusa. – Przez to jestem bliżej Boga i czuję się silniejsza – dodaje. Pismo Święte w życiu gorzowianki jest obecne nie tylko w Wielkim Poście. – Rano modłę się psalmami w jutrzni, a wieczorem rozważam Słowo Boże – wyjaśnia.

Czuwali przy krzyżu

Droga Krzyżowa ulicami Otynia to już tradycja – mówił Jacek Bartkowski, członek rady parafialnej

OTYŃ. – Kontynuacją rekolekcji wielkopostnych, podczas których młodzież przedstawiła scenkę słowno-muzyczną dotyczącą zamachu na Jana Pawła II, jest Droga Krzyżowa poświęcona papieżowi – opowiadał ks. Jacek Piotrowski, wikariusz w Sanktuarium Matki Bożej Królowej Pokoju. 2 kwietnia, w szóstą rocznicę śmierci Ojca Świętego, wierni rozważali stacje Męki Pańskiej, słuchając nagrań wypowiedzi papieża: fragmentów homilii, listów oraz „Tryptyku rzymskiego”. Uczestnicy Drogi Krzyżowej na znak łączności z Janem Pawłem II i obecności Chrystusa podczas wieczornego czuwania nieśli zapalone białe znicze. W organizację procesji oraz budowę stacji włączyła się rada parafialna, mieszkańcy i Ochotnicza Straż Pożarna. **kg**

skiej, słuchając nagrań wypowiedzi papieża: fragmentów homilii, listów oraz „Tryptyku rzymskiego”. Uczestnicy Drogi Krzyżowej na znak łączności z Janem Pawłem II i obecności Chrystusa podczas wieczornego czuwania nieśli zapalone białe znicze. W organizację procesji oraz budowę stacji włączyła się rada parafialna, mieszkańcy i Ochotnicza Straż Pożarna. **kg**

Przyjaciele dofinansowani

NOWE KUROWO. Tym razem dom zakonny Zgromadzenia Sióstr Jezusa Miłosiernego, od 1 do 3 kwietnia, stał się miejscem formacji stypendystów Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”. Takie spotkania odbywają się raz na trzy miesiące. Tym razem był m. in. konkurs wiedzy o Janie Pawle II, prezentacja multimedialna o Papieżu Polaku, kurs na wychowawcę kolonijnego i oczywiście wielkopostne zatrzymanie modlitewne. – Formacja osobowościowa, społeczna i religijna to cel naszych spotkań. Wraz z naszymi

rówieśnikami z całej Polski tworzymy żywy pomnik Jana Pawła II – zauważa ks. Andrzej Kołodziejczyk, przewodniczący diecezjalnej komisji stypendialnej. – Pamiętam etap, kiedy mówiliśmy o obowiązkowym przyjeździe. Dziś nikogo nie trzeba przekonywać – dodaje. Paulina Czernik, studentka z Witaszkowa, otrzymuje stypendium już od 7 lat i nie ma wątpliwości, że dzięki niemu rozwija się. – To nie tylko finanse, ale przede wszystkim grupa przyjaciół – zauważa stypendystka. **kk**

Z naszej diecezji stypendia Fundacji otrzymuje 85 osób. Są wśród nich gimnazjaliści, licealiści i studenci

Pasja na początek

JASIEŃ. Współczesna interpretacja Męki Pańskiej przedstawiona została 3 kwietnia w kościele Matki Bożej Różańcowej. Sztukę teatralną zatytułowaną „Zwycięska Miłość”, pod opieką ks. Karola Batyckiego, przygotowała oaza młodzieżowa i schola dziecięca. Sceny pasyjne powiązane z obrazami współczesności. Młodzież podjęła m.in. tematy aborcji, alkoholizmu, modlitwy i zaufania Bogu. – Chcieliśmy zaakcentować fakt, że Jezus jest największą miłością. Celem tego przedstawienia było też zjednoczenie wiernych, ponieważ widzimy jak ludzie oddalają się od Boga – wyjaśniał Dariusz Koro-

Młodzież napisała tekst sztuki i wykonała stroje, a dzieci zaśpiewały pieśni

lik, animator oazy młodzieżowej. Przedstawienie było wstępem do rozpoczynających się rekolekcji parafialnych. **kg**

Dialog we dwoje

Rekolekcje to otwarcie się na siebie i ponowne zbliżenie poprzez dialog

ROKITNO. Spotkali się, by pogłębić więź małżeńską, nawiązać dialog i udoskonalić związek. 12 par małżeńskich, m.in.: z Głogowa, Poznania, Babimostu i Zielonej Góry wzięło udział w trzydniowych rekolekcjach, trwających od 1 do 3 kwietnia, zorganizowanych przez Ruch Spotkań Małżeńskich.

– Główny problem pojawiający się w małżeństwie to brak właściwego komunikowania, dlatego uczymy zasad dialogu – mówili Katarzyna i Paweł Konsurowie, jedno z trzech małżeństw prowadzących rekolekcje. Spotkania Małżeńskie odbywają się w całej Polsce. Kolejne takie dni skupienia w październiku, w Rokitnie. Wszystkie pary, które szukają pomocy i informacji o weekendach dla małżeństw, znajdują je na stronie internetowej: www.spotkaniamazenskie.pl **kg**

Prezent od GN

KSIĄŻKI DLA CZYTELNIKÓW. Publikację „Seks jest boski czyli erotyka katolika” otrzymali: Dorota Nowakowska i Katarzyna Czaplicka z Lubska oraz Jacek Fedorowicz z Gorzowa Wlkp. Natomiast książkę: „Rodzice w akcji. Jak przekazywać dzieciom wartości?” otrzymała: Zuzanna Zarzycka z Zielonej Góry i Jolanta Dębska-Charewicz ze Sławy. **kk**

GOŚC ZIELONOGÓRSKO-GORZOWSKI

zgg@goscniemiezny.pl

ADRES REDAKCJI: 65-075 Zielona Góra
pl. Powstańców Wielkopolskich 2
TELEFON (68) 411 02 54
REDAGUJĄ: ks. Witold Lesner –
dyrektor oddziału,
Magdalena Koziół, Krzysztof Król

V Tydzień Kultury z Bratem Albertem

Obrazy niepozowane

Zazwyczaj o osobach bezdomnych myślimy wtedy, gdy za oknem trzaska mróz. W Gorzowie ten temat podejmuje się na początku wiosny. **To unikatowa inicjatywa w skali kraju.**

Pomysł Tygodnia Kultury z Bratem Albertem wziął się od samego Brata Alberta. Zanim został zakonnikiem i poświęcił się pracy z bezdomnymi, był artystą i malował obrazy. – Ludzie, którzy poznają naszą pracę, mówią, że wcześniej wyobrażali sobie taką „melinę”, w której jest brudno i śmierdzi. Zapominamy spojrzeć na bezdomnego jak na człowieka – zauważa Sylwia Krasieńska, kierownik schroniska prowadzonego przez gorzowskie koło Towarzystwa Pomocy im. św. Brata Alberta. – Nie pokazujemy człowieka uciemięzonego, który stoi i żebrze, ale mającego swoje zainteresowania, pasje, chcącego odnaleźć się w społeczeństwie – dodaje.

Bez retuszu

Przedstawienie teatralne „Miejski kraul” w Grodzkim Domu Kultury, koncert piosenek Bułata Okudźawy w schronisku dla bezdomnych, projekcja filmu „Przypadek Pekosińskiego” w Miejskim Ośrodku Sztuki i wystawa pokonkursowa fotograficzna w bibliotekach wojewódzkiej i miejskiej – to tylko kilka propozycji tegorocznego Tygodnia Kultury, odbywającego się od 23 do 31 marca pod hasłem „Zawsze dziel się z innymi” Świętowanie go rozpoczęto jednak od wystawy fotograficznej w „Galerii pod Pocztową Trąbką” na Poczcie Głównej. Gorzowianie mogli zobaczyć m.in. zdjęcia psychologa i wieloletniego pracownika schroniska. Piotr Ku-

ZDJEŃCIA KRZYSZTOF KRÓL

Tydzień Kultury to spojrzenie na bezdomność ponad schematami. W tym roku konkurs fotograficzny dla gorzowian odbył się pod hasłem: „Ty i inni”. Prezentujemy prace Izabeli Mielczarek zatytułowaną „Dzielną się wspomnieniami”.

Z LEWEJ: – Ta droga krzyżowa pochodzi z pierwszego schroniska przy ul. Jerzego – mówi Sylwia Karasieńska

śmider na 30 zdjęciach uwiecznił życie w schronisku i różne formy aktywności bezdomnych. – Zdjęcia nie były pozowane – tłumaczy autor. – Pokazują mieszkańców podczas ich pracy, modlitwy, przygotowywania posiłków, odpoczynku, zadumy, refleksji i rywalizacji sportowej – dodaje. Gorzowskiemu kołu Towarzystwa Pomocy im. św. Brata Alberta zależy na dotarciu do jak najszerszego grona mieszkańców miasta. – Aby dzięki takim działaniom spojrzeli na osoby bezdomne jako na wartościowych ludzi – zauważa Piotr Kuśmider i dodaje: – Oczywiście bezdomni na wszystkich wydarzeniach są gośćmi honorowymi.

Dać wędkę

Praca z bezdomnym to żmudny proces. – Z każdą osobą sporządzamy kontrakt na wychodzenie z bezdomności – mówi Sylwia Krasieńska. Wsparcie psychologiczne

często zaczyna się od prostych pytań, np.: „Jak się pan dziś czuje?”. – Relacji nie można budować nachalnie, bo nie lubią mówić o swoich porażkach. Sam fakt znalezienia się tutaj jest dla nich załamujący – zauważa kierownik.

Na pewnym etapie schronisko proponuje tzw. mieszkanie treningowe. – Najważniejsze w pomocy bezdomnym jest dać im wędkę. Ważna jest motywacja, bo często bezdomność staje się rodzajem uzależnienia od bierności, pomocy i dobroczynności – zauważa Weronika Kurjanowicz, która co roku przygotowuje merytorycznie Tydzień Kultury. Tym razem na specjalnym spotkaniu autorskim zaprezentowała również swój zbiór opowiadań: „Dora to tylko żart”.

Duchowy wzrost

W gorzowskiej placówce dobiega końca remont poddasza w mieszkaniach treningowych.

Bezdomni wszystko robią sami. W pracę zaangażowany jest m.in. pan Andrzej. – Gdy jest praca, wypoczynek i jedzenie, wtedy można wychodzić z bezdomności – mówi. – Ale nie wszyscy doceniają pracę. Tutaj są młodzi ludzie, którzy mogliby pracować, a nic nie robią. My, stare dziadki, robimy, bo wiemy, że to schronisko to skarb dla Gorzowa.

Dzięki remontowi powstaną trzy dodatkowe miejsca w schronisku. – Przede wszystkim jednak zyskamy kaplicę, bo do tej pory na modlitwie gromadziliśmy się w świetlicy – wyjaśnia Sylwia Krasieńska. – W pracy z bezdomnymi ogromną rolę ma życie duchowe. Mieszkańcy modlą się przed posiłkami, jest niedzielna Msza św., w październiku Różaniec, w Wielkim Poście Droga Krzyżowa, a raz w roku pielgrzymka – dodaje Piotr Kuśmider.

Krzysztof Król

ANDRZEJ PETRECKO

Od lewej: Andrzej Petreczko, Piotr Szyszko, Jan Hanusz z Nowej Soli tuż po oddaniu czci parze prezydenckiej
PO PRAWEJ: Jedną z pierwszych Mszy św. w diecezji w intencji ofiar katastrofy smoleńskiej odprawił bp Paweł Socha w Jakubowie dla pielgrzymów

WALDEMAR HASS

Sens znajdziemy u

ROCZNICA SMOLEŃSKIEJ KATASTROFY.

– Jechałem samochodem, gdy zadzwonił kolega z wiadomością.

Nie wierzyłem.

Musiałem się zatrzymać.

Włączyłem radio i dłuższy czas słuchałem.

Miałem nadzieję, że najgorsze się nie sprawdzi, ale niestety...

– opowiada gorzowianin, Sebastian Pięnkowski.

Rządowy samolot Tu-154M/101 przewożący 96 osób na obchody 70. rocznicy zbrodni katyńskiej 10 kwietnia 2010 r., o godz. 8.41 rozbił się, podchodząc do lądowania na lotnisku Siewiernyj pod Smoleńskiem. Nikt nie przeżył. W Polsce tydzień trwała żałoba narodowa. 18 kwietnia parę prezydencką Marię i Lecha Kaczyńskich pochowano na Wawelu.

Sobotni poranek

– To dzień moich urodzin. Jechałam z moją siostrą Marią do córki, do Krakowa, by wspólnie świętować – mówi Bogumiła Moskaluk z Zielonej Góry. – Byłyśmy w drodze, gdy zadzwonił pierwszy telefon. Nie mogłam uwierzyć... Za chwilę był następny, a później

kolejne – wspomina zielonogórzanka. Księża proboszczowie mieli tego dnia dzień skupienia w seminarium w Paradyżu. – Właśnie rozpoczęliśmy, gdy ktoś podał wiadomość o katastrofie – wspomina bp Stefan Regmunt. – Od razu przerwaliśmy i poszliśmy odprawić Mszę św. Przypuszczam, że była to jedna z pierwszych Mszy w intencji ofiar – dodaje biskup.

Modlitwa za ofiary katastrofy również dla głogowskich pielgrzymów, zmierzających tego dnia do Jakubowa, była czymś naturalnym. – Doszliśmy akurat do kościoła św. Klemensa, gdy jeden z ojców redemptorystów powiadomił nas o katastrofie. Radosna, dziękczynna pielgrzymka z okazji Roku Jakubowego zupełnie zmieniła swój charakter – dzieli się Waldemar

Hass, jeden z jej organizatorów. – Normalnie idąc, mamy wyłączone telefony, ale tym razem był ciągły „nasłuch” i co jakiś czas podawane kolejne informacje przeplatały się z modlitwą – mówi pielgrzym. Gdy pątnicy dotarli na miejsce, do Jakubowa, na kościele zawieszono już były narodowe flagi z kirem. Eucharystię dla pielgrzymów sprawował bp Paweł Socha, który ofiarował ją w intencji zmarłych.

Porażająca liczba

Kolejne dni to nowe informacje i próby wytłumaczenia tego, co się stało. To, co normalnie zaprzętało uwagę, straciło na ważności. Wiele osób pomyślało: trzeba być razem z innymi. Niektórzy to pragnienie realizowali, pozostając na miejscu, inni pojechali do Warszawy. – De-

ARCHIWUM III LO W ZIELONEJ GÓRZE

Uczniowie i nauczyciele III LO w Zielonej Górze uczestniczyli w uroczystościach żałobnych na cmentarzu 12 kwietnia 2010 roku. Delegacja 50 osób pojechała też do Krakowa na pogrzeb Marii i Lecha Kaczyńskich

tekst

Ks. WITOLD LESNER

wlesner@goscniiedzny.pl

l Boga

Harcerze ZHP z Hufca w Kostrzynie nad Odrą pwd. Beata Bednarczyk i pwd. Piotr Nalewajczyk swoją trzydniową służbę na Krakowskim Przedmieściu w Warszawie pełnili m.in. w służbie medycznej

Bogumiła Moskałuk (z prawej) urodziny ma 10 kwietnia. – Pan Bóg przedziwnie połączył moje życie z bolesną historią Polski – mówi. Na zdjęciu: z córką Martyną

czyżby podjęliśmy w jeden wieczór – mówi ks. Marcin Marciniak z Głogowa, który wraz z ks. Grzegorzem Mikołajczykiem do Warszawy dotarli 16 kwietnia. – Chcieliśmy modlić się z tymi wszystkimi ludźmi, by oddać cześć zmarłym. Byliśmy całą noc w kościele Świętego Krzyża na czuwaniu, które związane było z pożegnaniem prezydenta Kaczorowskiego. Zapadła mi w pamięć bardzo duża liczba młodych ludzi w kościele. Czytali Pismo św., chodzili z różańcami w rękę – kontynuuje głogowski kapłan. – Nad ranem dotarliśmy do Pałacu Prezydenckiego. Pozwolono nam chwilę zatrzymać się przed trumnami pary prezydenckiej. Ogromne wrażenie zrobiły na mnie trumny najbliższych pracowników prezydenta ustawione w holu przy wejściu. Pozostali w pobliżu nawet po śmierci. Wstrząsająca była to liczba – wyznaje ks. Marciniak.

Ten obraz również na Piotrze Szyszce z Nowej Soli zrobił ogromne wrażenie. – Wszędzie, gdzie się weszło, stały trumny. Ich liczba porażała – wyznaje Piotr Szyszko. Organizacją i porządkiem w Warszawie niemal od początku modlitewnego czuwania zajęli się harcerze. Nie zabrakło i tych z Chorągwi Ziemi Lubuskiej. Jednym z nich był Piotr Nalewajczyk z Hufca ZHP w Kostrzynie nad Odrą. – Chcieliśmy w chwili tak wielkiej tragedii być tam i pomagać – wspomina. – Byliśmy trzy dni. Na początku układaliśmy znicze i kwiaty, póź-

niej rozdawaliśmy wodę i jedzenie. Na koniec, gdy ludzi było naprawdę dużo, przydzielono nas do służby medycznej – dzieli się harcerz. Wszyscy, którzy w tych dniach byli w Warszawie, doświadczali niesamowitej wspólnoty. – Gdy modliłem się, chodząc po Krakowskim Przedmieściu, byłem głęboko poruszony postawą ludzi, klimatem modlitwy i jedności. Dawało się odczuć to, co w sierpniu 1980. Była to analogiczna zdolność jednoczenia się wokół wartości – wspomina ks. Eugeniusz Jankiewicz pracujący w kurii biskupiej.

Patrioci Patriocie

Podczas tygodnia żałoby we wszystkich kościołach diecezji modlono się za ofiary katastrofy i ich rodziny. Z wielu miejsc wyruszyli też Lubuszanie do Krakowa na pogrzeb. – Jechałem autokarem razem z żoną Ewą i setką innych mieszkańców Gorzowa. Już w drodze, gdy na postojach przyjrzałem się pasażerom, spotkałem wielu kolegów i znajomych, ale były także osoby, których naprawdę bym się nie spodziewał. Prezydent naszego kraju zginął tragicznie podczas pełnienia obowiązków, to po prostu powinniśmy udać się na jego pogrzeb – mówi Robert Jałowy.

Uczniowie z III LO w Zielonej Górze sami poszli do dyrektora prosić o zorganizowanie wyjazdu. – Pomyśl zrodził się, gdy oglądałem relacje w telewizji – opowiada Tomasz Śliwiński, który wraz z kolegą

Karolem Jarząbkim zmobilizował innych. – Jestem patriotą, czuję się związany z prezydentem Lechem Kaczyńskim i jego wizją Polski. Bardzo chciałem być w Krakowie – wyjaśnia Tomasz. Jechać chciało 70 licealistów, ale miejsc było 50. Koszty przejazdu w całości pokryła szkoła. – To nie była wycieczka. – wspomina Jakub Kowalczyk, nauczyciel. Uczniowie Kinga Reda i Maksymilian Maślana potwierdzają to jednoznacznie. – Wyjątkowa atmosfera udzieliła się wszystkim – wspominają.

– Byłem zbudowany postawą Polaków. Ci, którzy przyjechali do Krakowa, dobrze wiedzieli, po co tam byli. Rozmodlenie i powaga robiły wrażenie – podsumowuje bp Stefan Regmunt, który również wziął udział w pogrzebie Marii i Lecha Kaczyńskich.

Rok minął

W rocznicę smoleńskiej tragedii głosy naszych diecezjan mają w sobie wiele gorzkości i poczucia zaprzepaszczonej szansy. – Miałem nadzieję, że jedność, którą odczuwało się podczas dni żałoby, na trwałe wpisze się w życie Polaków. Niestety, jest inaczej... – mówi ze smutkiem ks. Eugeniusz Jankiewicz. Podobnie myśli wielu innych. – Przez działania polityków i mediów wciąż szarga się pamięć Lecha Kaczyńskiego. W naszej kulturze zwykle nie mówi się źle o zmarłych, ale w tym przypadku tego nie uszanowano – dzieli się Robert Jałowy.

Wiele osób wznosi się na szczęście ponad polityczne przepychanki. – Ta data będzie nierozdzielnie związana z moim życiem. Moje urodziny, a ich śmierć. Symboliczna była Msza św. odprawiona 10 kwietnia u karmelitów bosych w Krakowie. Jeden z ojców sprawował ją w mojej intencji, a drugi za tych, którzy zginęli w katastrofie. Dziś nie potrafię myśleć o tym osobno – dzieli się Bogumiła Moskałuk. – Jestem patriotką i Kocham Polskę do bólu. Jej losy są moimi. Braterska jedność, którą odczuwałam na pogrzebie z wszystkimi obecnymi, była dla mnie bardzo ważna. Wierzę głęboko, że chociaż tej atmosfery dziś już nie ma, to w wielu ludziach, tak jak w moim sercu, jest to głębokie przekonanie i pragnienie wspólnoty – dodaje.

Są też tacy, którzy mają konkretne postanowienia. – W tamte dni w moim sercu zrodziła się większa potrzeba modlitwy za ojczyznę. Mojej osobistej, ale również w parafii – mówi ks. Marcin Marciniak. Tę zachętę pogłębia jeszcze mieszkanie Nowej Soli. – Mam osobiste doświadczenie straty bliskiej osoby i wiem, że gdy odchodzi ktoś ważny, to chciałoby się, by ci, co zostali, szli do przodu, ku lepszemu... – zwierza się Piotr Szyszko i kończy: – Wiem również i to, że jako ludzie wierzący i ufający Bogu powinniśmy się podnieść z tego doświadczenia mocniejsi. Po ludzku to trudne, ale wierzę głęboko, że w Bożej perspektywie ta tragedia ma sens. ■

KRZYSZTOF ONISK

JAKUB KOWALCZYK

MARIA MOSKAŁUK

Na marginesie **pisze...**

felieton

WALDEMAR HASShistoryk, muzealnik, publicysta
skryba_hass@op.pl

O potrzebie iluminacji

W zycznym grodzie Koźuchowie – który szczyt się piękną farą i wspaniałym zamkiem – znaczne poruszenie. A skąd – zapytacie – niepokój w sercach mieszczan i rajców? Otóż źródłem zmartwień mieszkańców grodu są... mury obronne. Choć od średniowiecza minęło już kilka stuleci, okazuje się, że budowle te wciąż mogą być ważnym problemem dla miasta. Nie chodzi bynajmniej o ich obronę przed najeźdźcą, ani o to kto będzie trzymał straż, czy otwierał bramę. Kłopot – jak donosi m.in. lokalna telewizja – tkwi w ich nocnym oświetleniu. Zabytkowe mury są bowiem od pewnego czasu iluminowane. I choć umocnienia te wyglądają efektownie wieczorem, to już w świetle dziennym podobno widać, jak mocno są zniszczone. Niektórzy pytają zatem o sens oświetlania zabytku wieczorami, skoro wymaga on remontu?! Cóż, Koźuchów jest uroczym, zabytkowym miastem, ale wymagającym jeszcze wielu nakładów finansowych. I choć jego mury, to nie budowle z Avila czy Carcassonne, to jednak warte są eksponowania, a zanim znajdą się pieniądze na ich całociowy remont, warto cieszyć się choć z iluminacji. Ich wyglądają imponująco, chociaż wieczorem... ■

Pamięci gorzowian zmarłych w Smoleńsku

Dla Anny i Bartka

KRZYSZTOF KRÓL

Mieli oddać hołd pomordowanym w Katyniu, ale ich misję przerwała katastrofa samolotu.

31 marca odsłonięto tablicę poświęconą gorzowskim ofiarom.

Nad wejściem do kościoła Najświętszego Serca Pana Jezusa przy ul. Chodkiewicza wisi duży rozciągnięty baner. Po bokach zdjęcia Anny Marii Borowskiej i jej wnuka Bartosza, a na środku napis: „Dla Pana są żyjący”. Tuż obok w ścianę wmurowano tablicę, na której widnieją m.in. słowa: „Pamięci tragicznie zmarłym w katastrofie smoleńskiej 10 kwietnia 2010 roku”.

Wszystko zapisane

– Na zawsze zapamiętamy drogą, bliską nam, pokorną i bardzo skromną Annę Marię Borowską, członka Związku Sybiraków i Gorzowskiej Rodziny Katyńskiej. Codziennie, Aniu, budzi nas myśl, że gdyby nie Katyń 1940, nie byłoby Smoleńska 2010 – mówiła łamiącym się głosem Janina Ostrowska, prezes

gorzowskiego oddziału Związku Sybiraków. Zanim odsłonięto tablicę, była Msza św., którą koncelebrowali: miejscowy proboszcz, ks. Zygmunt Lisiecki, kapelan sybiraków ks. Henryk Jacuński i kapelan Rodziny Katyńskiej ks. Witold Andrzejewski. – W mediach można usłyszeć: „Po co tablice? Po co pomniki?” – mówił w kazaniu ks. Andrzejewski. – A przecież jest ważne, aby istniał materialny dowód zdarzenia, które zmieniło oblicze życia rodzin, a nawet państwa. Tablica jest po to, by było wiadomo, że stało się coś strasznego, co bardzo boli – kontynuował.

Po Mszy św. rodzina Borowskich odsłoniła pamiątkową płytę. – Dzięki niej wszyscy będą pamiętać o tym, kim byli nasi bliscy i w jaki sposób zginęli – mówiła zaraz po uroczystości Danuta Borowska, matka tragicznie zmarłego Bartosza.

Tylko tatuś

– Ania była przede wszystkim patriotką – mówi Maria Surmacz, prezes Gorzowskiej Rodziny Katyńskiej. Te kobiety łączy wspólna tragedia. Obie były na Syberii, a ich ojców zamordowano w Katyniu. Ppor. Franciszek Popławski, ojciec Anny Borowskiej, przed wojną był oficerem Korpusu Ochrony Pogranicza. Wcześniej

Była modlitwa za Annę Marię Borowską i jej wnuka Bartosza, poczty sztandarowe, wiązanki kwiatów i spontaniczny śpiew: „Jeszcze Polska nie zginęła...”

służył w Legionach Piłsudskiego. Aresztowany 17 września 1939 roku trafił do Kozielska, by kilka miesięcy później zginąć w Katyniu. Anna miała 11 lat, gdy jechała wraz z matką i rodzeństwem na Syberię. Wróciła jako 17-letnia dziewczyna. – O swoim ojcu nigdy inaczej nie mówiła, jak tylko: „tatusz” – mówi Maria Surmacz. – Zawsze, gdy jechałyśmy do Czechochowy, porównywałyśmy nasze wspomnienia z Syberii. Ania ciężko pracowała przy wyrobie cegieł, a także w lasach – dodaje.

W ubiegłym roku pani Anna bardzo chciała zobaczyć jeszcze raz grób ojca. Była bardzo blisko. Jej brak odczuwalny jest nie tylko w gorzowskich organizacjach, ale także w parafii. – Była przewodniczącą Apostolatu Maryjnego i należała do Żywego Różańca. Chodziła prawie codziennie na Msze św. i miała swoje stałe miejsce w ławce – zauważa ks. Zygmunt Lisiecki i dodaje: – Nasza parafia na pewno co roku będzie pamiętać o tragicznie zmarłych gorzowianach.

Krzysztof Król

Diecezjalny przystanek przed Madrytem

Chrześcijaństwo dla odważnych

„Zbudowani i zakorzenieni na Chrystusie” – to hasło papieża Benedykta XVI będzie przyświecać młodym w czasie diecezjalnych obchodów Świątowych Dni Młodzieży.

Uroczystości w Niedzielę Palmową są bezpośrednim przygotowaniem do spotkania w Madrycie na Świątowych Dniach Młodzieży. 17 kwietnia o godzinie 15.00 w trzech miejscach diecezji odbędzie się adoracja krzyża, nabożeństwo i Msza św. Radosne świętowanie zaplanowano w Zielonej Górze w kościele Duchy Świętego, w Gorzowie Wlkp. w kościele św. Maksymiliana Kolbego i w Głogowie w kościele NMP Królowej Polski. – Serdecznie zapraszam wszystkich młodych ludzi. Przyjdźcie zamianować swoją wiarę. Bądźcie odważni, bo chrześcijaństwo jest właśnie dla

odważnych – mówił ks. Robert Patro, diecezjalny duszpasterz młodzieży.

Szczególne obchody święta młodzieży przygotowano w Głogowie, gdzie zaplanowano korowód z atrakcjami. O godzinie 13.00 wyruszy on z Jaczowa do parafii NMP Królowej Polski i zakończy się przedstawieniem teatralnym traktującym o miłości i wierze. – Zachęcam młodzież do spontaniczności wiary, radości oraz udziału w procesji. Przygotujemy radosny korowód, w którym m.in. atrakcją będą żywe zwierzęta: koń i osioł, a także kolorowe palmy. Reszta pozostanie tajemnicą – mówił ksiądz Piotr Matus, proboszcz z Jaczowa i organizator korowodu.

Diecezjalne spotkanie młodych to inicjatywa bp Stefana Regmunta, który będzie gościł w tym dniu w głogowskiej parafii. Natomiast w Zielonej Górze z młodymi spotka się bp Andrzej Dyczkowski, a w Gorzowie Wlkp. bp Paweł Socha. Organizatorami uroczystości są: Diecezjalne Duszpasterstwo Młodych, Europejskie Centrum Wolontariatu, Diakonia Muzyczna i Liturgiczna, zespoły ewangelizacyjne oraz dekanalni duszpasterze młodych. **kg**

W ubiegłym roku bp Stefan Regmunt modlił się z młodzieżą w Zielonej Górze. Nie zabrakło wtedy własnoręcznie wykonanych palm. Przyniesimy je także w tym roku!

Caritas rozprowadzi 50 tysięcy paschalików

Światełko z miłości

Świeca symbolizująca światło Chrystusa ma przypominać o religijnym charakterze świąt Wielkiej Nocy i potrzebie pełnienia uczynków miłosierdzia.

Rozpoczęła się Wielkanocna Akcja Caritas, polegająca na zbiorce żywności i dystrybucji paschalików, na terenie wszystkich parafii w diecezji. Świeca można nabyć u przedstawicieli parafialnych zespołów Caritas i w parafiach. Ofiara za paschalik wynosi 5 zł. Całkowity dochód zostanie przeznaczony na dzieła prowadzone przez diecezjalną Caritas. – Dofinansowane zostaną m.in. kluby seniora, świetlice socjoterapeutyczne i wyjazdy wakacyjne dla najmłodszych. Część zebranych ofiar pozostanie do dyspozycji PZC – tłumaczy Anna Maria Fedurek, rzecznik diecezjalnej Caritas. **kg**

– Dobrze, kiedy ta świeca pojawia się na liturgii podczas Wielkiej Soboty i na stole wielkanocnym – mówi Anna Maria Fedurek

zapowiedzi

Droga Krzyżowa

Coroczna Droga Krzyżowa na Kalwarii Rokitańskiej odbędzie się **15 kwietnia**. Po Mszy św. o godz. 18.00 w Sanktuarium Matki Bożej Cierpliwie Słuchającej w Rokicie autokary przewożą pielgrzymów pod I stację „Wieczernik”.

Dla par

Rekolekcje dla osób żyjących w powtórnych związkach (niesakramentalnych) odbędą się **od 15 do 17 kwietnia** w domu rekolekcyjnym Cichych Pracowników Krzyża w Głogowie. Zgłoszenia i informacje: tel. 76 833 32 97; e-mail: cpk@lg.onet.pl.

Naucz się NPR

Kurs metody wielowskaźnikowej podwójnego sprawdzenia odbędzie się **16 kwietnia i 14 maja** o godz. 10 w sali nad Księgarnią św. Antoniego w Zielonej Górze (pl. Powstańców Wlkp. 2). Poprowadzą przedstawiciele Lubuskiego Oddziału Polskiego Stowarzyszenia

Nauczycieli Naturalnego Planowania Rodziny. Zapisy: www.npr-lubuskie.pl lub tel. 665 931 653.

Ojczyzna ma

Konkurs wiedzy patriotyczno-religijnej już po raz drugi organizuje diecezjalna Akcja Katolicka. Tegoroczna edycja skierowana jest do uczniów szkół podstawowych. Konkurs przebiegać będzie w dwóch etapach: etap szkolno-parafialny (maj 2011) i finał diecezjalno-wojewódzki (listopad 2011). Szczegóły i zapisy: www.zg.ak.org.pl.

Rozeznaj swoją drogę

Rekolekcje powołaniowe „Spotkać Jezusa” odbędą się **od 7 do 9 maja** w domu rekolekcyjnym przy Wyższym Seminarium Duchownym w Paradyżu. Rekolekcyjne zatrzymanie adresowane jest do młodzieży męskiej z klas ponadgimnazjalnych i starszej. Zgłoszenia i informacje: 608 670 822. ■

PANORAMA PARAFII **pw. św. Józefa w Lubnie****Matuchna wróciła**

Obraz Matki Bożej Częstochowskiej do kościoła przywieziono potajemnie w 1962 roku. Jego historię opowiedzieli Stanisław Budnik i ks. Tomasz Bielachowicz
PO LEWEJ: Obraz św. Józefa czczony w kościele parafialnym

ZDJEŃCA: KS. WITOLD LESNER

Życie chrześcijan w komunistycznej Polsce owocowało wieloma pomysłami. W tej parafii zajmowali się przemytem obrazu Maryi.

Pierwsze wzmianki o wsi Lubno pochodzą z 1241 roku. Kościół nieco później ufundował książę śląski Bolesław II Rogatka. Od reformacji do końca II wojny światowej korzystali z niego ewangelicy. Od 1946 roku kościół był filią parafii w Lubieszynie i dopiero 26 sierpnia 1985 r. bp Wilhelm Pluta ustanowił tu samodzielną parafię. Pierwszy kościół w Wysokiej istniał już w 1300 roku, ale obecna świątynia św. Mikołaja powstała w wieku XVIII. Natomiast z XV wieku jest kościół filialny Matki Bożej Królowej Świata w Stanowicach, chociaż jego aktualny wygląd pochodzi z 1871 roku.

Remonty z wyróżnieniem

Prace konserwatorskie prowadzone były najpierw w Wysokiej (2001–2004) przy XVIII-wiecznym kościele szachulcowym. Po ich zakończeniu otrzymał on od ministra kultury dyplom jako laureat konkursu Generalnego Konserwatora Zabytków „Zabytek zadbane”.

Obecny proboszcz skoncentrował się na kościele w Lubnie. – Jest nowe tabernakulum, kupiono stylizowany żyrandol i kinkiety, odnowiono stół ołtarzowy, na którym umieszczono płaskorzeźbę „Wieczerza w Emaus”. Mamy też nowy krzyż – wymienia ks. Tomasz Bielachowicz. Te dwie prace rzeźbiarskie wykonał artysta z Gorzowa Wlkp. Stanisław Tomaszewski. – To wszystko dzięki dobroci i szczodrobliwości ludzkich serc – zaznacza proboszcz. Na tym nie koniec. Lista planowanych remontów jest jeszcze długa. W najbliższym czasie przewidziana jest wymiana dachu i odnowienie elewacji oraz wymiana podłogi i ławek. W Wysokiej ma być poddany renowacji ołtarz główny, a w Stanowicach potrzebne jest odnowienie całości.

Historia pewnego obrazu

Jedną z pierwszych rzeczy zrobionych przez nowego proboszcza w parafialnym kościele była renowacja obrazu Matki Bożej Częstochowskiej. Wykonano złocenia obrazu i ramy. Z tym obrazem związana jest niezwykła hi-

storia. – Kopię Jasnogórskiej Ikony kupiły rodziny z osiedla dawnych pracowników PGR-u z okazji peregrynacji obrazu Matki Bożej Częstochowskiej w 1962 roku – opowiada 81-letni dziś Stanisław Budnik, wieloletni kościelny i żywa historia parafii. Aby o tym nie dowiedziały się władze, obraz z Gorzowa został potajemnie przewieziony do Lubieszyna, do ówczesnego kościoła parafialnego. – Ludzie wzięli wóz z PGR-u i przywieźli obraz. Dopiero na miejscu wyjęli go z ukrycia i uroczystie wnieśli do kościoła. W parafii trwało wtedy nawiedzenie obrazu częstochowskiego i na znak łączności na chwilę zetknięto ze sobą oba obrazy – kontuuje pan Stanisław. Nie wiadomo dlaczego, ale po kilkunastu latach „peregrynacyjny” obraz zastąpiono innym. Wiele lat później, podczas Pasterki w 2007 roku, obraz został ponownie poświęcony i zawieszony w prezbiterium. – Pamiętam, jak nieżyjący już śp. Tadeusz Białowas powiedział wtedy: „Wróciła Matuchna do naszego kościoła”.

Ks. Witold Lesner**Zdaniem proboszcza**

– Nasza parafia liczy 1760 dusz, to jest około 400 rodzin. Prowadzona przeze mnie

postęga kapłańska to szeroko rozumiane tradycyjne duszpasterstwo. Szczególnie dbam o przygotowanie do sakramentów dzieci i młodzieży oraz ich rodziców. Co miesiąc przez trzy dni odwiedzam 55 chorych osób. W każdej wiosce jest wspólnota Żywego Różańca, która regularnie się spotykając, wyprasza potrzebne łaski u Maryi. Przy różnych uroczystościach ofiarnie pomagają parafianie. Dla przykładu, w ubiegłym roku po raz pierwszy odbyła się procesja Bożego Ciała w Stanowicach. Ludzie z wielkim zaangażowaniem przygotowali ołtarze i dekoracje. Teraz już w każdej miejscowości parafii jest osobna procesja. Wszędzie są też osoby, które dbają o świątynie. Po moim przyjeździe do Lubna zająłem się remontem kościoła. Dzięki ofiarności parafian, pomimo tego, że wielu nie jest zamożnych, sporo prac już udało się wykonać, ale wciąż wiele przed nami.

Ks. Tomasz Bielachowicz

Urodzony w 1966 roku w Sulechowie. Święcenia kapłańskie otrzymał w roku 1991. Wikariuszem był w Brodach Żarskich, Zaganiu, Babimoście, Bytomiu Odrzańskim, Dobięgniewie i Cybince. Od roku 2007 jest proboszczem w Lubnie.

Msze św. niedzielne

Lubno **8.00, 13.00**,
 Stanowice **9.30**,
 Wysoka **11.00**

